

imellem os, vil jeg kun dokumentere, hvad jeg sagde, da jeg først havde Ordet, at Uenigheden er langt større inden for det ærede Medlems Parti og „Politiken“ paa den ene Side og Socialdemokraterne paa den anden, thi hvad den ene Part kalder en Generalnødvendighed, sige de andre have slet ingen Betydning. Jeg vil ønske, at det ærede Medlems Partis Mening, saaledes som hans Blad har forklaret den, maa sejre, saa faa vi ogsaa vor Vilje igennem, og saa kunne vi maaske ogsaa være med til at stemme for og støtte Forslaget, som efter hans Mening i Lands-tinget vil blive ændret i den Retning, vi ønske.

Zahle: Over for den Slutningsbemærkning, den sidste ærede Taler gjorde, skal jeg kun sige, at jeg i et og alt kan slutte mig til, hvad mit Partis Ordfører har udtalt, og at det ikke er mig bekendt, at der inden for det Parti, jeg tilhører, er nogen som helst Forskel i Opfattelsen af dette Lovforslag.

J. C. Christensen: Ja, at der er Uenighed mellem Socialdemokratiet og Venstre, er jo ikke noget nyt, saa det behøver det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) slet ikke at lægge saa stærk Vægt paa. Det er to forskellige Partier, og jeg antager, at lige saa lidt som Socialdemokraterne vedkende sig, at de ere Venstremænd, lige saa lidt ville Venstremændene vedkende sig, at de ere Socialdemokrater. Det er der aldeles ingen Mærkelighed i. Men hvad Statistikken angaar, mærker jeg nu, at det ærede Medlem aldeles ikke har anført Statistikken over for mig, men derimod en Udlægning deraf. Det kunde man ikke høre, da han først havde Ordet; først nu opdager jeg, at han taler med socialdemokratisk Tunge.

J. Nielsen: Jeg vil kun gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Han sagde, at jeg sidst, jeg havde Ordet, skulde have udtalt, at jeg havde stillet Forslag om, at Børnene skulde have Mad 21 Gange ugentlig. Det har jeg ikke sagt; skulde jeg have sagt det, har det været en ligefrem Fortalelse af mig, for det er noget, som man ikke behøver at stille Forslag om, det har man allerede Ret til at gøre, det have vi gjort hjemme hos os i 18 lange Aar. Det kan man gøre enten ved rent privat Initiativ eller gennem de fri Fattiggasser. Vi have hos os slået

de to Ting sammen. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg skulde gaa sammen med Højre. Ja, hvorfor ikke det? Det ærede Medlem har jo selv saa mange Gange gaaet sammen med Højre og kan maaske komme til det igen. Jeg gaar virkelig sammen med enhver, som jeg deler Anskuelse med om det foreliggende Spørgsmaal, enten det er en Højremand, en Venstremand eller en Socialdemokrat, og det lægger jeg ingen Skjul paa, lige saa lidt som det ærede Medlem. Det ærede Medlem har staaet her paa dette Sted og gjort den dybeste og underdanigste Re-ve-rens baade for Regeringen og det høje Landsting i Anledning af Skoleloven og i mange andre Tilfælde; i alt hvad der vedrører Kjøbenhavn f. Eks., er det ærede Medlem altid sammen med Højre. Det bebrejder jeg ham ikke, men saa skal han ogsaa lade mig gaa, hvor jeg synes.

Det ærede Medlem indrømmer altsaa, at man her i Kjøbenhavn ikke havde for- søgt paa at oprette en kommunal Skole- bespising. Men naar man her i Kongens gamle Kjøbenhavn, hvor de Herrer Social- demokrater selv raade og regere, ikke har gjort et saadant Forsøg, synes jeg virke- lig, vi godt kunne vente med at give de kommunale Raad denne Ret, indtil man her inde har foregaaet os med et godt Eksempel. Saa talte det ærede Medlem om, at den private Forening sygnede hen. Det kan ikke gøre noget; efterhaanden som den sygner hen, kan det kommunale Raad her i Kjøbenhavn jo forøge Bidragene, saa at de kunne blive ved at køre, blot der er den mindste Rest af denne Forening til- bage.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne kunde ikke forstaa, hvorledes man kunde hjælpe Forældrene uden at det blev Fattig- hjælp. Det er ganske ligefrem; det synes jeg, jeg forklarede forleden Dag, det gaar meget naturligt, man kan give Tilskud til den fri Fattiggasse, vi gav f. Eks. i nogle Aar 600 Kr., og saa havde vi maaske lige saa meget privat, det delte vi ud, og det regnedes ikke for Fattighjælp, det havde vi virkelig Lov til. Saa sagde han, at vor Forening var paa Retur. Nej, den er slet ikke paa Retur, men i den første halve Snes Aar, Foreningen virkede, maatte den baade være Sygekasse og Alderdomsfor- sørgelseskasse, men da vi nu have faaet en Sygekasselov og en Alderdomsforsørgelses- lov, ere vi jo fri for de store Poster og have Brug for færre Penge. Kassen er egentlig sunken ned til at blive en midler- tidig Hjælpkasse, som hjælper om Vinte-